II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. februar 1980

om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 vedrørende prisdannelsessystemet i forbindelse med salg af valseværksprodukter af stål fra forhandlerlagre på det tyske marked

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(80/257/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 65,

på grundlag af resultatet af de i henhold til traktatens artikel 47 foretagne undersøgelser,

efter høring af den pågældende virksomhedssammenslutning i henhold til traktatens artikel 36, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i medfør af EKSF-traktatens artikel 47 i perioden fra den 4. december 1972 til den 18. maj 1973 ladet gennemføre undersøgelser hos virksomhedssammenslutningen »Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V.« i Düsseldorf (herefter benævnt »BDS«) og hos 21 tyske stålhandelsvirksomheder for på baggrund af artikel 65 at få klarhed over BDS' virksomhed, navnlig dens rolle ved opstilling af de såkaldte »nettoprislister ab lager« (nettolagerprislister), samt sammenslutningens og stålhandelsfirmaernes praksis i forbindelse med den faktiske prisdannelse. Disse undersøgelser har vist, at nettolagerprislisterne er opstillet efter fælles kalkulationsregler for hele Forbundsrepublikken under medvirken af BDS og fordelt til forhandlere og forbrugere, og at disse lister har dannet grundlag for at tilstræbe et bestemt prisniveau ved salg af valseværksprodukter af stål ab forhandlerlagre.

Kommissionen har ved skrivelse af 31. oktober 1975 meddelt BDS, at den betragtede denne praksis som en overtrædelse af artikel 65 og derfor i henhold til EKSF-traktatens artikel 36, stk. 1, gav sammenslutningen lejlighed til at udtale sig. BDS har afgivet denne udtalelse skriftligt ved skrivelse af 9. februar 1976 og mundtligt ved en høring, som fandt sted den 7. oktober 1976. Indtil da vedrørte Kommissionens procedure i det væsentlige en række forholdsregler, som BDS havde truffet og gennemført i årene 1970-1972 med henblik på at stabilisere priserne på grundlag af de såkaldte nettolagerprislister.

Under proceduren blev det imidlertid konstateret, at BDS fortsatte sin aktive medvirken i sine medlemmers prisdannelse ved opstilling af kalkulationsregler og distribution af prislister. På Kommissionens forespørgsel har BDS ved skrivelse af 19. november 1976 nøje redegjort for sin politik i denne henseende.

Kommissionen har derpå besluttet at inddrage dette forhold i proceduren. Den har ved skrivelse af 30. januar 1979 på ny givet BDS lejlighed til at afgive en udtalelse, som denne har forelagt ved skrivelse af 25. maj 1979.

I. SAGENS FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

1. BDS omfatter med over 1 100 medlemmer næsten alle tyske stålforhandlere. Deriblandt befinder sig ca. 450 firmaer, som ikke hovedsagelig beskæftiger sig

med stålhandel, og hvis salg ab lager af valseværksprodukter af stål beløber sig til mindre end 1 000 tons om året. De 25 største stålhandelsfirmaer dækker to tredjedele af stålhandelens samlede afsætning ab lager.

I 1977 androg forsyningen af Forbundsrepublikkens marked med valseværksprodukter af stål 20,1 mio tons, hvoraf 12,8 mio tons hidrørte fra tyske værker og 7,3 mio tons fra import — heraf 4,6 mio tons fra de øvrige EF-medlemsstater.

Salget fra lager androg 8,9 mio tons. Deraf gik de 2,5 mio tons til andre forhandlere og 6,2 mio tons til forarbejdende virksomheder. Lageromsætningen dækkede dermed ca 31 % af den tyske markedsforsyning. Resten leverede direkte fra værkerne til forarbejdende virksomheder eller indgik i såkaldte direkte transaktioner (Streckengeschäfte), hvor forhandleren optræder som formidler, mens leverancerne går direkte fra værket til forbrugeren. Ca. 82 % af leverancerne fra forhandlernes lagre omfattede profiler, stænger, betonstål, bredflangede I-jern og tyk plade.

BDS' struktur er vidt forgrenet. Sammenslutningens organer er : den regionale forsamling, medlemsforsamlingen, administrationsrådet, bestyrelsen og direktionen. Administrationsrådets arbejde støttes af seks sagkyndige råd (for de forskellige produktgrupper) og seks udvalg (som tager sig af de forskellige områder, så som »markedsforskning«, »statistik« og »afsætningsøkonomi«, »skattespørgsmål«, »retsspørgsmål og konkurrence«). BDS' løbende aktiviteter varetages af hovedkontoret og de otte regionalkontorer. BDS har desuden til udførelse af sine opgaver sit eget distributionsselskab ; dette påtager sig også trykningen af medlemsvirksomhedernes individuelle prislister.

A. Nettolagerprislisterne på tidspunktet for undersøgelserne

De af Kommissionen foretagne undersøgelser var i det væsentlige rettet imod nettolagerprislisterne for valseværksprodukter og disses funktion i forbindelse med prisdannelsen på det tyske stålmarked.

2. Ved opstillingen af nettolagerprislisterne (NLP-lister) sondredes der mellem produktgrupper (plader og profiler) og geografiske områder (syv priszoner opdelt efter de forskellige fragtomkostninger). Udgangspunktet for kalkulering af lagerpriserne var producentpriserne, dvs. de af de tyske stålproducenter offentliggjorte listepriser (basispriser uden hensyntagen til eventuelle midlertidige rabatter). BDS gik her ud fra ensartede producentpriser under hensyntagen til de i værkernes prislister offentliggjorte paritetssteder (Oberhausen, Essen, Siegen og Saarbrücken). NLP-listerne — udgaven fra maj 1972 — indeholdt f. eks. tillæg for små mængder, fragtomkostninger til første bestemmelsessted og derudover, indirekte omkostninger (27,5 % inklusive 5 % avance) og en rabatmargen på 60 DM/t. BDS' direktion har herom forklaret, at disse prislister for forhandlere og forbrugere i betragtning af de varierende producentpriser opstilledes med kalkulationsassistance fra BDS af en overregional stålhandelsvirksomhed, som regelmæssigt udskiftedes med en anden. Der var her tale om vejledende priser for salg ab forhandlerlager, som kun havde til formål at forøge markedets gennemsigtighed.

3. Undersøgelserne har imidlertid vist, at det faktisk var BDS, som var ansvarlig for opstillingen og offentliggørelsen af prislisterne (»udgaven fra maj 1972«). I »Udvalget for markedsforskning, statistik og afsætningsøkonomi« fandt der flere indledende drøftelser sted herom. I den forbindelse aftaltes der nøje retningslinjer for prisforhøjelserne og kalkulationsændringerne »med henblik på i nettolagerprislisterne at tage hensyn til de i mellemtiden indtrådte omkostningsforøgelser og gradvis at standardisere kalkulationssystemet for hele Forbundsrepublikkens område« (jf. »referat af mødet i BDS-udvalget for markedsforskning, statistik og afsætningsøkonomi« den 8. marts 1972 i Düsseldorf og det »cirkulære fra BDS«, der var vedlagt referatet , og som var forsynet med datoen 10. marts 1972 i håndskrift).

4. Ved opstilling af prislisterne blev også BDS' administrationsråd holdt løbende orienteret. Det fik nemlig meddelelse »om en overregional handelsvirksomheds kalkulationsregler for industrielle aftagere«. I disse regler indgik blandt andet følgende : »Differentiering af pristillæg for små mængder ab fabrik efter omsætningshastighed ; forhøjelse af den faste omkostningsprocent til 27,5 % , nye fragtrater ; tre prisgrupper for mængder op til 100 kg/fra 101 til 500 kg/over 500 kg ; særskilt opførte og mere omkostningsrelevante pristillæg for skæring af stænger, profiler og bredflangede I-jern ; metervægt for stænger«. Desuden blev direktionen underrettet »om tidsfølgen for medlemsvirksomhedernes offentliggørelse af lagerpriser uden nedslag« (jf. referatet af mødet i BDS' administrationsråd den 18. april 1972).

5. Den på gældende »overregionale « handelsvirksomhed, Carl Spaeter GmbH, Duisburg, som i sin tid havde afgivet ordre på trykning af de nye prislister, erklærede, at virksomheden ikke havde taget del i beregningen af disse lagerpriser. Men virksomheden korresponderede regelmæssigt med BDS og dettes distributionsselskab vedrørende offentliggørelsen. Virksomheden erklærede sig over for BDS indforstået med at underrette sine konkurrenter om disse prisændringer

samt på opfordring at fremsende en kopi af denne lagerprisliste (jf. skrivelse af 21. marts og 4. maj 1972 til BDS samt skrivelse af 28. marts 1972 til BDS' distributionsselskab med kopi til BDS).

6. Trykning og fordeling af NLP-listerne skete gennem »Vertriebsgesellschaft des BDS« , Bochum, og for zone Nord gennem Druckerei Ebeling, Hamburg. BDS underrettede ved cirkulære sine medlemmer om offentliggørelsen af de nye lagerprislister og ved samme lejlighed blev der som regel gjort opmærksom på forskellene i forhold til de gamle lister. BDS' distributionsselskab havde fra BDS-medlemvirksomhederne stående ordre på trykning af nye lister. Ifølge BDS' distributionsselskabs oplysninger er der af udgaven fra maj 1972 blevet fordelt ca. 117 000 NLP-lister over profiler og 70 000 NLP-lister over flade produkter til forhandlere og forbrugere.

7. NLP-listerne var ifølge de berørte virksomheders oplysninger uforbindende og udgjorde kun et grundlag for beregningen af de frit aftalte lagerpriser. En kontrol har vist, at de i NLP-listerne angivne priser kun undtagelsesvis blev opnået af forhandlerne i perioden fra april/maj 1972 til februar/marts 1973. Listeprisen blev dog regelmæssig accepteret som »basispris«, ud fra hvilken forhandlerne under hensyntagen til konjunktursituationen og afsætningsstrukturerne indrømmede aftagerne forskellige rabatter. Efter at der i marts 1973 var sket en forbedring af situationen på markedet, blev der dog for de kommende måneder konstateret en større ensartethed i rabatterne.

8. Desuden har BDS arbejdet stærkt for en ensartet prisdannelse på grundlag af nettolagerprislisterne. Sammenslutningen spillede en aktiv rolle, især i perioder, hvor markedet var svagt, for at tilvejebringe en »prisstabilisering«. Med henblik herpå forsøgte BDS at få forhandlerne på regionalt niveau til at indgå pris- og rabataftaler, som det fremgår af flere referater og cirkulærer fra sammenslutningen i årene 1971 og 1972.

Fra regionaldirektionerne medlte man, at der på grundlag af administrationsrådets henstilling af 1. og 11. juni »har fundet samtaler sted i alle regionerne for at standse prisfaldet. Disse bestræbelser bør efter administrationsrådets opfattelse fortsættes både i regionale samtaler og skriftligt gennem BDS«.

Det blev understreget, at henstillingerne om ubetinget at overholde de regionalt offentliggjorte priser skulle følges af alle handelsvirksomheder for alle transaktioners vedkommende jf. punktet »markedssituationen for de enkelte produktgrupper« fra BDS' administrationsråds møde den 7. juli 1970).

Bestyrelsen henvendte sig den 11. juni 1970 til en række større lagerførende forhandlere og opfordrede dem til »at give deres fulde støtte til denne markedsstabiliserende foranstaltning«. Desuden blev der i de enkelte regioner ført forhandlinger mellem BDS' medlemmer på regionalt og overregionalt niveau med det formål »at opnå gennemsigtighed i prispolitikken og af de enkelte selskaber at forvente en adfærd, som svarer til de erklæringer, som de selv har afgivet« (jf. BDS' cirkulære af 16. juli 1970 »markedsinformation«).

På møderne i BDS' administrationsråd den 2. december 1970 og 27. januar 1971 berettede de medlemmer, der repræsenterede regionerne, at »de på initiativ af værksassocierede handelsselskaber indledte bestræbelser på stabilisering af lagerpriserne på regionalt plan har ført til en forbedring af prissituationen«, og at de skulle fortsættes ved siden af udvekslingen af markedsiagttagelser.

Endelig blev der på BDS-mødet den 9. september 1971 i forbindelse med drøftelsen af mulighederne for at øge provenuet fra lagersalget opnået enighed om, »at især i betragtning af omkostningsfaktorer er regionale løsninger de eneste tænkelige og gennemførlige. Med offentliggørelse af mindsterabatter for øje bør der derfor omgående i de enkelte distrikter og regionalkredse indledes forhandlinger mellem de lagerførende virksomheder (de pågældende organer har i mellemtiden indledt disse forhandlinger)«.

9. En undersøgelse, som nødvendigvis har måttet begrænses til enkelte områder, har desuden vist, at der har fundet forhandlinger eller møder sted i områderne Mannheim/Ludwigshafen, Frankfurt, Saarbrücken og Stuttgart i årene 1970-1972, hvor det næsten altid er de samme handelsvirksomheder og/eller personer, der har deltaget. Disse møder kom i stand dels på forslag af BDS, dels af BDS-medlemmer, dvs. først og fremmest talsmændene i regionerne, og møderne blev som regel arrangeret med BDS' medvirken. Det væsentligste formål med disse møder var en afstemning af henholdsvis mindstepriserne og maksimumsrabatterne efter nettolagerprislisterne for salg af valseværkprodukter ab forhandlerlager. Salgsorganisationernes eller værkernes »listepriser« udgjorde i denne forbindelse den absolutte prisgrænse.

De fastsatte mindstepriser lå over markedspriserne. De er lejlighedsvis blevet betegnet som urealistiske af mødedeltagere, især frie forhandlere, og de faktiske priser har regelmæssigt været lavere end disse priser i perioder med svage konjunkturer. De værksassocierede handelsvirksomheder spillede en væsentlig rolle i bestræbelserne på at overholde mindstepriserne, især i kraft af den af moderselskaberne eller værkerne pålagte forpligtelse til ikke at gå under værkernes listepriser. Således har f. eks. de værksassocierede handelsvirksomheder i området Mannheim/Ludwigshafen gjort indsigelse mod de uafhængige forhandleres forsøg på at tilvejebringe et noget mere realistisk mindsteprisniveau.

10. Endelig blev det fastslået, at BDS under titlen »markedsiagttagelser/markedsinformationer« har udsendt cirkulærer til sine medlemmer, som udgjorde tilslørede offentliggørelser af de mindstepriser, man i de enkelte områder var nået frem til eller havde fastlagt. Derimod måtte markedsinformationer, hvoraf det fremgik, at de faktiske priser lå under salgsorganisationernes listepriser, ifølge et direktiv fra BDS til de lokale organisationer ikke offentliggøres, fordi de »er i klar modstrid med forsøget på at holde et stabilt prisleje på markedet«.

B. BDS' nuværende medvirken i BDS-medlemmernes prisdannelse

BDS's nuværende politik med hensyn til prisdannelse går ud på at underrette medlemmerne om ændringer i producentpriserne, at lade sammenslutningens egne eksperter udarbejde kalkulationsregler for de tilsluttede virksomheder samt at udsende prislister udarbejdet af enkelte forhandlere til medlemmerne. Ifølge parternes oplysninger foregår det i praksis på følgende måde :

i) *Oplysninger om ændringer i producentpriserne*

11. Værkernes prislister opstilles af producentvirksomhederne og indeholder de for deres produkter gældende priser. Disse prislister udgør grundlaget for transaktionerne mellem producenten og de grossister, som han leverer direkte til, samt for de direkte transaktioner mellem disse grossister og de mindre grossister, som ikke har mulighed for at købe direkte. Desuden udgør værkernes prislister grundlaget for beregningen af priserne i lagerprislisterne.

Ifølge de tyske værkers prislister er det kun de stålhandelsvirksomheder, som er i stand til at købe bestemte mængder af hvert enkelt produkt på årsbasis i fællesmarkedet, der anerkendes som »direkte forhandlere«. For tiden er der ca. 110-120 stålhandelsvirksomheder inklusive deres filialer , der har ret til at købe samtlige færdigvarer af valsestål direkte ; omkring 90-100 handelsvirksomheder er kun direkte forhandlere, for så vidt angår enkelte valsestålprodukter.

Sker der en ændring i salgspriserne ab værk sender producenten som regel kun sine nye prislister til de få grossister, med hvem han har umiddelbare forretningsforbindelser. Da de grossister, som ikke kan købe direkte, imidlertid på grund af den vidtrækkende betydning af værksprislisterne ligeledes er interesserede i snarest muligt at modtage disse efter udgivelsen, har BDS påtaget sig at opfylde dette informationsbehov.

Når producentprislisterne fra tyske værker — for så vidt det drejer sig om pristillæg — er blevet ændret, lader BDS' distributionsselskab på opfordring disse prislister trykke og sender dem til de interesserede stålhandelsvirksomheder. Ændringer i basispriserne meddeles BDS-medlemmerne i BDS' månedlige oplysningsblad.

ii) *BDS' medvirken ved opstillingen af kalkulationsregler*

12. Lagerprislisterne opstilles på grundlag af værksprislisterne. BDS har erklæret, at enhver ændring i producentsalgspriserne kræver en bekostelig og kompliceret ny kalkulation på grund af det store antal valsestålprodukter, deres underopdeling efter dimensioner og kvaliteter, den detaljerede angivelse af listepriserne for hvert produkt efter tillæg og fradrag samt differentieringen af priserne ab lager alt efter fragtzoner. Den største vanskelighed skulle bestå deri, at de faste omkostninger, som udgør de fleste af de lagerførende forhandleres omkostninger, i hvert enkelt tilfælde må sættes i forhold til ordrens størrelse, før lagerprisen i hvert enkelt tilfælde kan beregnes ; kun således kan man undgå fejlkalkulationer og tab. I betragtning af disse vanskelige kalkulationskrav kan den nye kalkulation ifølge BDS kun foretages af store handelsvirksomheder med deres bedre tekniske og personalemæssige hjælpemidler, hvorimod handelsvirksomheder med mindre omsætning næppe ville være i stand til at overskue ændringen af producentprislisterne samt konsekvenserne heraf for kalkulationen.

Derfor har BDS i mange år medvirket ved opstillingen af kalkulationsregler.

Kalkulationsreglerne for lagerpriserne siden 1972 udviser forskelle, men alle de forelagte modeller indeholder bestemte kalkulationssatser. Hvad angår modelkalkulation 7 af 5. november 1974 drejer det sig om »franko-lagerpriser«, for hvis beregning man har lagt en »Teileffektivpreis« til grund (dvs. basispris inklusive merpris for kvalitet). Den her kalkulerede lagerpris indbefatter blandt andet for profiler og flade produkter (til dels yderligere underinddelt efter produktgrupper) :

— en såkaldt »Mindermengenaufpreis« (pristillæg for små mængder) differentieret efter gennemsnitsordrestørrelser ; denne pris udtrykkes i DM/t-enheder differentieret efter fire såkaldte omsætningshastighedsgrupper,

— en såkaldt »Werksabmessungsaufpreis« (pristillæg for værksdimension), som ligeledes er differentieret og beregnet under hensyntagen til omsætningshastigheden,

og for alle produkter ligeledes :

— de såkaldte »Auftrags- und Postenfixe Kosten« (faste omkostninger for hver ordre/sending), beregnet for sendinger på 1 000 kg og fastlagt for ordrestørrelser på 500 kg, 101 — 500 kg (i gennemsnit 300 kg) og op til 100 kg,

— en avance på 5 % af summen af kalkulationselementerne.

De faktorer, der afgør tillæggene for de enkelte produkter, og som der skal tages hensyn til ved lagerpriskalkulationen, er blevet konstateret som led i BDS-undersøgelserne på grundlag af gangbarhed og omsætningshastighed.

Efter hvad BDS oplyser, er erkendelsen af de faktorer, der øver indflydelse på kalkulationen, først vokset i løbet af de sidste par år og har kun givet sig udtryk i praksis hos nogle virksomheder. I dag skulle det forholde sig sådan, at kalkulationsreglerne udarbejdes af nogle af handelsvirksomhederne ; på virksomhedernes ønske har der stået BDS-eksperter til rådighed, som kunne bistå ved udarbejdelsen. Såfremt værkernes salgspriser skulle ændre sig og en handelsvirksomhed skulle se sig foranlediget til at ændre sin nettolagerprisliste, skulle den på grundlag af disse regler beregne sine nye salgspriser.

iii) *Oplysninger om opstillingen af nye lagerprislister og deres distribuering*

13. Trykningen af nye nettolagerprislister overdrages sædvanligvis BDS' distributionsselskab af handelsvirksomhederne. Da de mindre forhandlere i et sådant tilfælde af ovennævnte grunde er interesserede i snarest muligt at få oplysning om de større handelsvirksomheders nykalkulation, går distributionsselskabet i dette tilfælde frem på samme måde som ved ændring af værksprislisterne.

Efter at distributionsselskabet har udført den af en grossist afgivne ordre på trykning af nykalkulerede lagerprislister, underretter den BDS' medlemmer om at denne nye liste foreligger og opfordrer ordregiveren til at acceptere, at også andre grossister benytter prislisten.

Erklærer ordregiveren sig indforstået hermed, tilbyder-distributionsselskabet de øvrige forhandlere en kopi af prislisterne. Det er så op til dem helt eller delvis at tilslutte sig den nye kalkulation eller afvise den.

Med hensyn til anvendelsesområdet for og betydningen af lagerprislisterne har BDS erklæret, at disse lister anvendes umiddelbart i forbindelse med transaktioner af middelstort omfang (ca. 100 til 500 kg), som efter det samlede antal transaktioner nok udgør en høj procentsats af det samlede salg ab lager, men dog kun en ringe procentsats, når der sammenlignes med de samlede mængder ; men i øvrigt kombineres basispriserne i nettolagerprislisten sædvanligvis med individuelle rabatter. Når det drejede sig om andre mængdekategorier tjener nettolagerprislisten kun som vejledning for den konkrete prisberegning ; således forhandler man sig i forbindelse med salg af større mængder (ca. 5 000 kg og mere) sædvanligvis frem til priser pr. 1 000 kg, og i forbindelse med salg af helt små mængder (1 til 99 kg) priser pr. kg.

14. I sine skriftlige og mundtlige udtalelser har den pågældende virksomhedssammenslutning erklæret, at den finder Kommissionens fremstilling ovenfor principielt korrekt. Den bestrider dog at have overtrådt EKSF-traktatens konkurrenceregler. Den har især anført følgende argumenter : det af sammenslutningen praktiserede prisdannelsessystem tager hensyn til de konkrete forhold på stålmarkedet. Det tjener frem for alt en stabilisering af markedet i en lavkonjunkturperiode og forfølger dermed et mål, som ligeledes tilstræbes af Fællesskabets organer. Dette system er imidlertid også i overensstemmelse med traktaten, fordi det gør markedet mere gennemsigtigt. Det giver stålhandelsvirksomhederne de samme muligheder for offentliggørelse af priserne som dem, stålproducenterne har på grundlag af EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2.

II. ANVENDELSE AF ARTIKEL 65, STK. 1

15. I henhold til EKSF-trakatens artikel 65, stk. 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for virksomheders organisationer og alle former for samordnet praksis, som har til formål direkte eller indirekte at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked, forbudt.

Denne bestemmelse gælder ikke kun formelle vedtagelser, som kommer i stand under iagttagelse af den i organisationens vedtægter fastsatte procedure samt organisationens vedtægtsmæssige formål, og som retligt binder samtlige medlemmer. Om en vedtagelse i en sammenslutning er af bindende art eller kun skal betragtes som en henstilling, er uden betydning for anvendelse af forbudet mod aftaler, så længe denne vedtagelse — også selv om der kun er tale om en tendens — tager sigte på at fastlægge eller øve indflydelse på sammenslutningernes medlemmers adfærd i konkurrencemæssig henseende. En virksomhedssammenslutnings, dennes organer eller underafdelingers faktiske handlinger er at sidestille med en »vedtagelse« i artikel 65, stk. 1's forstand, for man må gå ud fra, at sammenslutningen ikke handler uden dens medlemmers udtrykkelige eller stiltiende accept. Hvis en sådan faktisk adfærd i sig selv tenderer mod at begrænse eller fordreje konkurrencen, falder den ligeledes ind under forbudet.

Denne fortolkning er helt i overensstemmelse med artikel 65's bogstav, ånd og formål. Bestemmelsen forbyder helt generelt alle aftaler, vedtagelser og former for praksis, som har til formål at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence. Den gælder derfor også for sammenslutninger, såfremt disses egen virksomhed eller de i dem sammensluttede virksomheders

aktiviteter kan få de følger, som trakaten vil forhindre. Denne konstatering bekræftes af artikel 48 : heri gives der kun sammenslutningerne tilladelse til aktiviteter, som ikke strider imod traktatens bestemmelser (1).

16. BDS omfattes som virksomhedssammenslutning af bestemmelserne i artikel 65, idet dens medlemmer er virksomheder i artikel 80's forstand.

A. Begrænsninger på grundlag af nettolagerprislisterne i tidsrummet for undersøgelsens gennemførelse

17. BDS har i årene 1970-1972 til stadighed overtrådt forbudet i artikel 65, stk. 1, ved at lade opstille »nettolagerprislister« for salg af valsestålprodukter ab forhandlerlager og fordele disse lister blandt sine medlemmer (jf. pkt. I A).

At NLP-prislisterne kan medføre en begrænsning af konkurrencen fremgår allerede af deres indhold. Ensartede kalkulationsregler lå til grund for de deri opførte forhandlerpriser. Ikke blot forudsattes der ensartede producentpriser, men også de øvrige priskomponenter, herunder fragtomkostninger til første bestemmelsessted og derudover, forhandlernes indirekte omkostninger, tillæg for små mængder samt avance blev angivet i detaljer. Der blev kun differentieret efter produktgrupper og distrikter ; den afgørende definition af de pågældende produkter og områder samt af omfanget af afvigelserne i hvert enkelt tilfælde skulle imidlertid udledes af NLP-prislisterne. Endelig fastlagde prislisterne en ensartet rabatmargen. Fordelingen af sådanne nettoprislister til sammenslutningens medlemmer førte nødvendigvis til en påvirkning af disse, således at de foretog en ensartet kalkulation og desuden førte en ensartet prispolitik, hvorved der ikke blev taget hensyn til de involverede stålhandelsvirksomheders individuelle situation, især deres forskellige struktur og konkurrencemæssige stilling.

18. BDS har i øvrigt helt bevidst tilstræbt dette mål, som det fremgår af sammenslutningens erklæringer og af dens adfærd i øvrigt. Formålet med NLP-prislisterne var, efter hvad BDS selv har anført, i overvejende grad at bidrage til en prisstabilisering på det tyske stålmarked ; det drejede sig således ikke om at støtte små og mellemstore medlemsvirksomheder i deres individuelle kalkulation og fastsættelse af salgspriser. Også den omstændighed, at der ved hver ændring af værkssalgsprisen blev opstillet og udsendt nye NLP-lister, viser tydeligt, at BDS bevidst brugte disse som middel til en svækkelse af priskonkurrencen.

I samme retning peger en række andre konkrete foranstaltninger, som BDS traf for generelt at øge provenuet fra lagersalget. Nævnes skal i denne sammenhæng især BDS' gentagne forsøg på at få regionale pris- og rabataftaler i stand, at forhindre underbydning af værkssalgspriserne gennem fastlæggelse af mindstepriser eller maksimumsrabatter samt at undertrykke markedsoplysninger, hvoraf det fremgik, at priserne lå lavere end mindstepriserne. Disse foranstaltninger havde til formål at samordne sammenslutningens medlemmers markedsadfærd selv inden for de områder, hvor NLP-prislisterne endnu gav virksomhederne et vist individuelt spillerum, nemlig med hensyn til pris- og rabatdannelse.

19. For anvendelsen af artikel 65, stk. 1, er det uden betydning, hvorvidt og i hvilket omfang BDS' tanker blev accepteret af medlemsvirkomhederne. Der foreligger allerede en overtrædelse af forbudet mod aftaler, når sammenslutningens foranstaltninger objektivt set kan begrænse konkurrencen mellem sammenslutningens medlemmer. På baggrund af ovenstående må denne forudsætning siges helt klart at foreligge. Efter det af Kommissionen konstaterede er det imidlertid også rent faktisk lykkedes for BDS at begrænse konkurrencen som tilsigtet, i det mindste i et vist omfang. De i NLP-listerne anførte salgspriser er regelmæssigt blevet anerkendt af de lagerførende stålforhandlere som »basispriser«, på grundlag af hvilke der derefter blev indrømmet individuelle rabatter. Det af BDS anvendte system har derfor i årene 1970-1972 ført til om ikke en udelukkelse så dog en afsvækkelse af priskonkurrencen imellem de lagerførende tyske stålforhandlere.

B. Begrænsninger som følge af BDS' nuværende medvirken i forbindelse med sine medlemmers prisdannelse

20. De foranstaltninger, som BDS siden 1973 har truffet med hensyn til prisdannelsen, er ligeledes ikke forenelige med traktatens artikel 65, stk. 1, for de sigter som helhed mod at ensarte de af medlemsvirksomheden beregnede priser for leverancer ab stålhandelslager og således tilvejebringe en prisligevægt på et andet niveau end det, som ville have været resultatet ved normale konkurrencevilkår.

i) *Oplysninger om ændringer af producentpriserne*

21. At BDS underretter sine medlemmer om ændringer i producentpriserne (jf. pkt. I B i)), kan der ganske vist ikke indvendes noget imod. I henhold til traktatens artikel 60, stk. 2, er stålproducenterne i EF forpligtede til at offentliggøre de prislister og salgsbetingelser, som de anvender på det fælles marked. Oplysningerne om salgspriserne ab værk står således til en-

(1) EF-Domstolen (19. 3. 1964 67/63), samling 1964 — 64, s. 469.

hvers disposition, det vil sige også stålforhandlernes, og det uden hensyntagen til om de får deres leverancer direkte fra stålproducenterne eller fra andre forhandlere, der er anerkendt som direkte aftagere. Ved mangfoldiggørelse og distribuering af værksprislisterne vil BDS gøre det lettere for de medlemsvirksomheder, som er udelukket fra at købe direkte, at skaffe sig oplysninger og udligne et eventuelt informationsforspring for de stålforhandlere, som køber direkte, og som får værksprislisterne tilsendt fra producenterne selv.

Denne politik bidrager til at gennemføre det med artikel 60, stk. 2, forfulgte mål, nemlig at tilvejebringe markedsgennemsigtighed i produktionsleddet. Den holder sig derfor inden for rammerne af en lovlig organisationsmæssig virksomhed som anført i traktatens artikel 48, stk. 1, tredje punktum. En fordrejning af de normale konkurrencevilkår til ulempe for de stålforhandlere, der køber direkte, behøver man ikke at frygte, eftersom omkostningerne ved trykning og distribuering af værksprislisterne alene debiteres de pågældende medlemsvirksomheder inden for BDS.

ii) *BDS' medvirken ved opstilling af kalkulationsregler*

22. Derimod udgør BDS' medvirken ved opstilling af kalkulationsregler for sine medlemmer, i hvert fald i den hidtil praktiserede form (jf. pkt. I B ii)), en overtrædelse af forbudet i traktatens artikel 65, stk. 1.

23. Kun såfremt fælles kalkulationsregler for flere virksomheder begrænser sig til at opregne, analysere, specificere og inddele de enkelte faktorer, der er afgørende for prisdannelsen — især de forskellige omkostningsarter — samt til at udvikle metoder til fordeling af de påløbne omkostninger på de respektive omkostningsbærere (produkter eller tjenesteydelser), kan der efter Kommissionens opfattelse ikke rejses kartelretlige indvendinger mod sådanne regler. Kalkulationsregler, som indeholder bestemte kalkulationssatser, må derimod anses som henstillinger, der kan føre til en begrænsning af konkurrencen [1].

24. De siden 1973 anvendte modeller til konstatering af »franko-lagerpriser« opfylder sidstnævnte forudsætning. Ganske vist kan der ikke indvendes noget mod formen og opbygningen af disse modeller som sådan. Den heri foretagne klassificering af de enkelte valsestålprodukter efter produktarter og -grupper, sondringen mellem de forskellige dimensioner og kvaliteter, differentieringen af lageromkostningerne på grundlag af hvert enkelt produkts omsætningshastighed samt fordelingen af de faste omkostninger efter ordrens størrelse synes at være saglig korrekt samt et middel til at gøre det lettere for den, der benytter beregningssystemet, at foretage en realistisk kalkulation af sine omkostninger. De af BDS forelagte kalkulationsmodeller overskrider dog for så vidt grænserne for det kartelretligt tilladelige, som der for de enkelte beregningsfaktorer er anført konkrete værdiangivelser. Dette gælder i lige så høj grad for det efter gennemsnitsordrestørrelser graduerede »pristillæg for små mængder« som for det såkaldte »tillæg for værksdimension«, hvor der tages hensyn til produkternes omsætningshastighed. Begge tillæg er opdelt efter produkttyper (profiler, flade produkter) og produkter og er underopdelt i kategorierne »meget gangbar«, »gangbar« , »mindre gangbar« og »ikke-gangbar«, og i hvert enkelt tilfælde regnes der med et fast beløb i DM pr. ton. De faste omkostninger for hver ordre/sending fordeles ligeledes med faste DM-beløb pr. ton på de forskellige omkostningsbærere. Endelig anføres der som avance for lagerførende stålforhandlere en enhedssats på 5 %.

25. Sådanne kalkulationsregler har samme virkning som henstillinger. De tilskynder de virksomheder, som benytter dem, til at overtage de i modellen indeholdte kalkulationssatser ved beregningen af deres omkostninger og dermed indirekte ved fastsættelsen af deres salgspriser, eller tilskynder dem i det mindste til at tilnærme sig disse værdier. Det gør i den henseende ingen forskel, om de respektive omkostningsfaktorer udtrykkes i absolutte tal eller i form af procentuelle tillæg. I begge tilfælde drejer det sig ikke længere om at give teknisk bistand med det formål at oplyse virksomhederne om de forskellige muligheder for en omkostningsrelevant prisdannelse, men om en konkret og massiv påvirkning af deres prispolitik.

26. Angivelse af bestemte omkostningssatser i modelkalkulationerne for »franko-lagerpriserne« er — i modsætning til BDS' opfattelse — heller ikke berettiget, selv om disse satser giver udtryk for de på basis af virksomhedssammenligninger konstaterede gennemsnitlige omkostninger i de tyske lagerførende stålhandelsvirksomheder. Netop gennemsnitsværdierne i en branche opfattes normalt i den erhvervsmæssige praksis som vejledende og følges af et stort antal af virksomhederne. Sådanne oplysninger i kalkulationsregler fører således til, at mange brugere ikke lader sig lede af den givne omkostningssituation ved beregningen af deres driftsomkostninger, men af en fiktiv størrelse, og følgelig ansætter de enkelte omkostningselementer enten for højt eller for lavt.

[1] Meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder, afsnit II, nr. 1 (EFT nr. C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, berigtiget i EFT nr. C 93 af 18. 9. 1968, s. 3).

27. Den interesse, som virksomhederne har i en saglig korrekt udnyttelse af resultaterne af omkostnings- og virksomhedssammenligninger, kan imødekommes på anden måde. Hertil er det tilstrækkeligt for hver kalkulationsfaktor at stille de faktisk konstaterede laveste og højeste omkostninger op over for hinanden eller at tage nogle af de konstaterede data og benytte dem som kalkulationseksempler; sidstnævnte metode må dog ikke sigte mod en tilsløret offentliggørelse af scatter-diagrammer. Der kan heller ikke rejses indvendinger mod, at de således angivne værdier opdeles efter kategorier af virksomheder af forskellig størrelse, hvilket i betragtning af den forskelligartede struktur inden for de tyske stålhandelsvirksomheder er yderst nærliggende.

28. Anvendelsen af de hidtidige modelkalkulationer fører til en begrænsning af priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. Det er ubestridt, at modellerne står til disposition for samtlige medlemmer af BDS og i realiteten også benyttes af en stor del af de virksomheder, for hvilke de er bestemt. Disse virksomheder foranlediges til at lægge de i kalkulationsreglerne anførte faste satser til grund for deres kalkulation. De beregner således ikke længere deres respektive driftsomkostninger autonomt og på grundlag af deres individuelle omkostningssituation, men efter fælles, ensartede retningsværdier. Denne solidariske adfærd i henseende til omkostningsberegningen har til følge, at også de deltagende virksomheders prispolitik harmoniseres. De af BDS forelagte kalkulationsregler indeholder faste kalkulationssatser for de fleste priskomponenter, herunder også avancen. De øvrige omkostningskomponenter som der ikke sættes tal på i kalkulationsmodellerne (basispris eller basispris inklusive merpris for kvalitet, fragtomkostninger, transitoriske poster), er efter deres natur givet på forhånd og i vidt omfang undraget de lagerførende forhandleres indflydelse. Hertil kommer, at stålhandelsvirksomhedernes varekøbsudgifter, som udgør langt den vigtigste omkostningsfaktor, i betragtning af stålproducenternes ensartede prispolitik udviser en relativt ringe variationsbredde. Under disse omstændigheder bygger konkurrencen inden for lagerhandelen næsten udelukkende på de forskellige rabatter, som handelsvirksomhederne indrømmer deres kunder på listeprisen.

29. BDS er den hovedansvarlige for begrænsningen af priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. BDS har billiget de nævnte kalkulationsregler og fremsendt dem til sine medlemsvirksomheder, for at de skal benytte dem. BDS må derfor betragtes som ophavsmand til og igangsætter af medlemsvirksomhedernes samordnede prispolitik. Om modelkalkulationerne er opstillet af de enkelte handelsvirksomheder alene eller under aktiv medvirken af BDS' eksperter, eller om de er udarbejdet af sammenslutningens kompetente udvalg, kan lades ude af betragtning; dette spørgsmål er i hvert fald ikke af udslaggivende betydning. Det er ligeledes uden betydning, om kalkulationsmodellerne blev vedtaget formelt, samt om de udtrykkelig betegnedes som »forslag«. Som ovenfor anført (jf. pkt. 15) falder også den faktiske handelmåde inden for en virksomhedsorganisation, dennes organer, udvalg eller arbejdsgrupper ind under forbudsbestemmelsen i traktatens artikel 65, stk. 1, når den kan forhindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked.

iii) *Oplysninger om opstillingen af nye lagerprislister og deres distribuering*

30. Endelig overtræder BDS også artikel 65, stk. 1, ved at underrette sine medlemmer om opstillingen af de enkelte forhandleres nye lagerprislister, som trykkes af BDS' distributionsselskab, og distribuere disse til sine øvrige medlemmer (jf. pkt. I B iii)).

31. Dette informationssystem sigter mod at begrænse priskonkurrencen mellem de tyske lagerførende stålforhandlere. For en kartelretlig bedømmelse er genstanden og tidspunktet for prisoplysningerne af udslaggivende betydning. Sammenslutningens medlemmer får meddelelse om store handelsvirksomheders nykalkulerede prislister. Dette sker, så snart BDS' distributionsselskab har udført den ordre på trykning, det har modtaget. På denne måde får en odregivers konkurrenter omgående underretning om de påtænkte prisændring, og det på et tidspunkt, hvor de nye prislister hverken er meddelt kunderne eller offentliggjort. De interesserede lagerførende stålforhandlere får således et sikkert kendskab til deres vigtigste konkurrenters fremtidige markedsadfærd og bliver derved i stand til straks at tilpasse deres egne priser til de førende handelsvirksomheders nye priser. For de virksomheder, som tager initiativet til en prisforhøjelse, frembyder et sådant informationssystem — som de deltager i ved at acceptere, at deres nye prislister distribueres — ligeledes fordele. De ved af erfaring, at de kan regne med, at de øvrige stålforhandlere er så meget mere indstillede på at følge deres politik, jo hurtigere de får kendskab til den påtænkte prisændring. Risikoen for at miste kunder forringes derved væsentligt.

32. Anvendelsen af dette system fører til en koordinering af flere virksomheders markedsadfærd, som er uforenelig med artikel 65, stk. 1. I stedet for en priskonkurrence, der er forbundet med risici, fører den til et praktisk samarbejde mellem de tyske lagerførende stålforhandlere og skaber således konkurrencevilkår,

som i betragtning af arten af de tilbudte produkter, betydningen og antallet af de involverede virksomheder samt omfanget af og de særlige træk ved lagerhandlen ikke svarer til de normale konkurrencevilkår.

33. BDS' medlemsvirksomheder, som tager del i informationsudvekslingen, foranlediges til ikke længere at fastsætte deres priser autonomt i overensstemmelse med deres individuelle interesser, men at føre en samordnet prisdannelsespolitik. De forhandlere, som modtager prisledernes nye prislister, retter sig normalt herefter. Prislederne på deres side yder et aktivt bidrag til denne tilpasning ved at acceptere, at deres prislister distribueres ; de kan desuden, allerede når de træffer afgørelse om en prisændring, forudse konkurrenternes fremtidige adfærd og tage hensyn hertil, så meget mere som de selv øver en afgørende indflydelse på denne adfærd ved at give forhåndsmeddelelse om deres markedsstrategi.

Et sådant system er i modstrid med de grundtanker, der ligger bag traktatens konkurrencebestemmelser, hvorefter enhver erhvervsdrivende uafhængigt skal tage stilling til den politik, han vil føre på det fælles marked. Selv om dette krav om uafhængighed ganske vist ikke udelukker de erhvervsdrivendes ret til at foretage de nødvendige tilpasninger til deres konkurrenters konstaterede eller antagelige adfærd, forhindrer det imidlertid kategorisk enhver direkte eller indirekte kontakt mellem sådanne erhvervsdrivende, som har til formål eller til følge enten at påvirke en aktuel eller mulig konkurrents markedsadfærd eller at informere en sådan konkurrent om den markedsadfærd, som man har besluttet sig til eller overvejer selv at følge ([1]).

34. Ved den gensidige afstemming af salgspriserne fordrejes konkurrencevilkårene inden for den lagerførende stålhandel på det tyske marked i betydeligt omfang. BDS tilbyder alle sine medlemmer de nykalkulerede lagerprislister fra de største forhandlere. Efterspørgslen efter disse prislister er betydelig ; den er så stor, at det også rent kommercielt er berettiget at lade BDS' distributionsselskab optrykke dem. Man kan derfor gå ud fra, at en stor del, om ikke et flertal af BDS-medlemmerne, får forhåndsoplysninger om de førende handelsvirksomheders fremtidige prispolitik og indretter deres egne prislister derefter. Det i det foregående beskrevne informationssystem har således uundgåeligt til følge, at medlemsvirksomhederne ved fastsættelsen af deres priser i vidt omfang lader sig lede af ensartede kriterier, som ingen forbindelse har med de forskellige involverede virksomheders forskelligartede omkostningsstruktur og de givne regionale eller lokale markedsvilkår samt at priserne for leverancer ab forhandlerlager fastsættes på et kunstigt niveau. Dette gælder for samtlige stålprodukter, der sælges ab lager.

35. Den af BDS anførte indvending, at det står modtagerne af de nye prislister frit for at tilslutte sig de store forhandleres politik eller tage afstand derfra, er uden betydning. For anvendelsen af traktatens artikel 65, stk. 1, er det tilstrækkeligt, at der øves indflydelse på de deltagende virksomheder i retning af en ensartet prisdannelse. Denne forudsætning er opfyldt i det foreliggende tilfælde, idet det ikke med rimelighed kan bestrides, at der ved bekendtgørelsen af de betydeligste virksomheders fremtidige prisfastlæggelse gives oplysninger, der er afgørende for, hvordan de øvrige lagerførende stålforhandlere udformer deres prispolitik. Også et system med »vejledende priser« begrænser den normale konkurrence, fordi det gør det muligt for samtlige deltagere med en rimelig grad af sikkerhed at forudsige, hvilken prispolitik deres konkurrenter vil følge ([2]).

36. Desuden finder artikel 65, stk. 1, anvendelse, uanset at de lagerførende stålforhandlere i almindelighed ikke holder sig til de i deres prislister fastsatte salgspriser, men — alt efter arten af de afsluttende forretninger — kombinerer disse med individuelle rabatter eller sågar kun benytter dem som vejledning i deres konkrete prisfastsættelse. Også sådanne kollektive former for praksis, som fører til en indirekte fastsættelse af priserne, er forbudt. En sådan situation må allerede siges at foreligge, når de for prisdannelsen væsentlige faktorer kunstigt tilnærmes hinanden, således at de effektive salgspriser kommer til at ligge på et andet niveau end det, der ville være en naturlig følge af konkurrencen. Dette kunstigt skabte prisniveau behøver ikke at være det samme for alle de involverede parter. Anvendelsen af artikel 65, stk. 1, forudsætter ikke, at priskonkurrencen udelukkes ; for anvendelsen af denne forskrift er det tilstrækkeligt, at konkurrencen mellem flere virksomheder begrænses eller fordrejes.

37. Forbudet i artikel 65, stk. 1, omfatter ikke kun BDS-medlemmernes samordnede adfærd ved fastsættelsen af deres salgspriser, men også selve sammenslutningens adfærd, som i første omfang overhovedet gør prissamordningen mulig. Ved gennemførelsen af informationssystemet spiller BDS den afgørende rolle. BDS træffer selv alle de foranstaltninger, der er nødvendige for så hurtigt som muligt at distribuere de nykalkulerede lagerprislister fra de førende stålhandelsvirksomheder blandt de øvrige medlemmer af sammenslutningen. Disse foranstaltninger omfatter underretning af medlemmerne om nye prislister, indhentning af tilladelse til videregivelse heraf, mangfoldiggørelse af prislisterne og distribution af kopierne til de interesserede forhandlere. Alle væsentlige impulser til en ensartet prispolitik fra de lagerførende tyske stålforhandleres side udgår således fra BDS. BDS' aktiviteter på prisinformationsområdet overskrider således langt grænserne for den ifølge artikel 48, stk. 1, tredje punktum,

([1]) EF-Domstolen 16. 12. 1975, (Suiker Unie og andre mod Kommissionen), forenede sager 40 til 48, 50, 54 til 56, 111, 113 og 114/73, samling 1975, s. 1663, 1934.

([2]) EF-Domstolen 17. 10. 1972, 8/72 (Vereeniging van Cementhandelaren mod Kommissionen 8/72), 1972, s. 251, 255, 990.

tilladte organisationsvirksomhed. De udgør i realiteten fremgangsmåder, som tilsigter at begrænse eller fordreje konkurrencen på det fælles marked. En sådan adfærd fra en virksomhedssammenslutnings side, også selv om den ikke er formelt vedtaget, falder ind under kartelforbudet (jf. pkt. 15).

38. BDS kan heller ikke gøre gældende, at trykningen og distribueringen af de nye lagerprislister foretages af dets distributionsselskab, og at denne virksomhed ifølge sin natur er af kommerciel art. BDS-distributionsselskabet er en retligt selvstændig virksomhedsorganisation under sammenslutningen og kontrolleres af denne. Konkurrencebegrænsende adfærd fra dets distributionsselskabs side må derfor i fuldt omfang tilregnes BDS. Den yderligere omstændighed, at BDS' distributionsselskab sælger de af selskabet trykte prislister fra de store handelsvirksomheder til de øvrige medlemmer af sammenslutningen med gevinst for øje, er for den kartelretlige bedømmelse ligeledes uden betydning. Ganske vist står det ifølge traktatens artikel 48, stk. 1, tredje punktum, virksomhedssammenslutningerne frit for at udøve kommerciel virksomhed. Også sådan virksomhed skal dog holdes inden for rammerne af traktatens bestemmelser. For så vidt angår artikel 65, betyder dette, at en sådan virksomhed skal være neutral i konkurrencemæssig henseende. BDS-distributionsselskabets aktiviteter udgør en overtrædelse af dette påbud.

39. For at et prisinformationssystem kan forblive neutralt i forhold til konkurrencevilkårene og ikke skal føre til en formodning om, at det kunne dreje sig om en samordnet adfærd, må det i det mindste undgås, at en virksomhed, som deltager deri, får mulighed for at identificere de øvrige deltageres konkurrencemæssige adfærd. Når en virksomhedssammenslutning vil give sine medlemmer oplysninger på dette område, må den i princippet begrænse sig til at påpege generelle pristendenser på de forskellige produktmarkeder i en given periode, uden at der gives nogen oplysning om bestemte virksomheders faktiske eller planlagte prispolitik. BDS' informationssystem som i sin nuværende form bygger på distribuering af individuelle prislister blandt medlemmerne, opfylder ikke dette krav og kan således fremkalde de følger, som traktatens artikel 65 søger at hindre.

40. BDS kan ikke til sit forsvar gøre gældende, at det af sammenslutningen indførte og siden 1970 praktiserede informationssystem øger markedsgennemsigtigheden inden for lagerhandelen og således bidrager til gennemførelsen af de generelle mål i traktaten. Henvisningen i denne forbindelse til princippet om offentlighed med hensyn til priserne, som er et gennemgående træk i hele den ved traktaten indførte retsorden og således en integrerende del af de normale konkurrencevilkår på stålmarkedet, er ikke relevant, allerede fordi man under ingen omstændigheder kan tillade handelsvirksomhederne eller deres sammenslutninger at sørge for mere markedsgennemsigtighed i lagerhandelen ved hjælp af kollektive foranstaltninger og således begrænse eller fordreje konkurrencen.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke har truffet nogen foranstaltninger på grundlag af EKSF-traktatens artikel 63, stk. 2, til at udvide den forhåndsbekendtgørelse af produktionsvirksomhedernes prislister, som er fastsat i artikel 60, stk. 2, til at omfatte lagerhandelsleddet, berører ikke de lagerførende stålforhandleres ret til uafhængigt af hinanden at opstille og offentliggøre prislister. Udøvelsen af denne ret må dog ikke være genstand eller middel for eller en følge af en samordnet adfærd fra de lagerførende forhandleres side i forbindelse med opstilling af ensartede lagerprislister eller ved fastsættelse af deres effektive salgsprisniveau, idet dette kan udgøre en overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1. Ligeledes må BDS' virksomhed på prisinformationsområdet for at kunne holdes inden for de i artikel 48 fastsatte grænser ikke føre til, at en sådan samordnet adfærd fra sammenslutningens medlemmers side med hensyn til priserne begunstiges eller blot muliggøres. Derfor må der med henblik på anvendelsen af artikel 65, stk. 1, sondres mellem de enkelte stålforhandleres udøvelse af denne ret og anvendelse af et fælles prisinformationssystem på forhandlerniveau som det, BDS og denne sammenslutnings medlemmer benytter.

41. Det skal til sidst anføres, at de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at bringe EF's stålmarked ud af den nuværende vanskelige situation heller ikke berettiger BDS' adfærd. Ved skrivelse af 28. oktober 1977 opfordredes de lagerførende stålforhandlere til frivilligt at opstille deres egne prislister, som bygger på producentprislisterne, og forelægge dem for Kommissionen. Formålet med denne foranstaltning er at få handelsvirksomhederne til at overholde de pålagte mindstepriser eller anbefalede orienteringspriser, som med regelmæssige mellemrum foreskrives producenterne. Kommissionens ovennævnte skrivelse skal ikke ses som en opfordring til samordnet adfærd ved opstilling af lagerprislisterne eller ved fastsættelsen af de effektive salgspriser. Kommissionens beslutning nr. 3002/77/EKSF af 28. december 1977 ([1]) forpligter de lagerførende stålforhandlere i EF til ved salg af betonstål, handelsstål og varmvalset bredbånd at anvende priser, som ikke ligger under EF-producenternes listepriser. Også denne beslutning stiller i øvrigt de pågældende forhandlere frit med hensyn til selvstændig fastsættelse af deres salgspriser for leverancer ab handelslager.

([1]) EFT nr. L 352 af 31. 12. 1977, s. 8, senest ændret ved beslutning nr. 3071/78/EKSF (EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 20).

42. Af ovenstående følger, at BDS fra 1970 til stadighed har overtrådt forbudet i artikel 65, stk. 1. Overtrædelsen bestod i perioden 1970-1972 i, at der opstilledes ensartede nettolagerprislister, samt at disse bekendtgjordes over for medlemsvirksomhederne. I de følgende år bestod den i, at BDS til alle sine medlemmer sendte detaljerede kalkulationsregler med nøje angivelse af omkostningsvurderinger og derudover distribuerede de nytrykte endnu ikke ikrafttrådte prislister fra de vigtigste lagerførende stålforhandlere blandt de øvrige medlemmer af sammenslutningen. Ved overgangen fra et system med ensartede nettolagerprislister til et system med ensartede kalkulationsregler og konkrete prisoplysninger ændredes nok den ydre form, men ikke indholdet, for slet ikke at tale om målene for den af BDS førte politik. BDS' adfærd har tværtimod i hele perioden siden begyndelsen af 1970 taget sigte på at begrænse og fordreje priskonkurrencen mellem de lagerførende tyske stålforhandlere.

43. For at de implicerede parter og interesserede tredjemænd kan blive klar over, hvorledes den i denne procedure behandlede adfærd bedømmes retligt, er en formel konstatering af BDS' overtædelser ønskelig. Den pågældende virksomhedssammenslutning bør desuden forpligtes til straks at ophøre med disse overtrædelser, for så vidt dette ikke allerede er sket. For at lette gennemførelsen af denne beslutning bør det desuden pålægges BDS af bringe dens ordlyd til alle sine medlemmers kendskab —

a) ved at sammenslutningen fra 1970 — 1972 opstillede ensartede nettolagerprislister for valsestålprodukter og distribuerede disse blandt sine medlemsvirksomheder,

b) ved at sammenslutningen siden 1973 og indtil i dag har udarbejdet kalkulationsregler med konkrete talangivelser for de enkelte beregningskomponenter og sendt disse til interesserede medlemmer samt underrettet sine medlemmer om enkelte forhandleres opstilling af nye lagersalgsprislister og distribueret disse blandt de øvrige medlemmer.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Det fastslås herved, at virksomhedssammenslutningen Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V. til stadighed har overtrådt EKSF-traktatens artikel 65, stk. 1 :

Artikel 2

Den pågældende virksomhedssammenslutning forpligtes til straks at bringe de i artikel 1, litra b), konstaterede overtrædelser til ophør.

Artikel 3

Den pågældende virksomhedssammenslutning forpligtes til at bringe ordlyden af denne beslutning til alle sine medlemmers kendskab.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til virksomhedssammenslutningen Bundesverband Deutscher Stahlhandel e. V., Graf-Adolf-Platz 12, D-4000 Düsseldorf.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8 februar 1980.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen